

РЕШЕНИЕ

№ 2411

гр. София, 12.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 30.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **8141** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителен процесуален кодекс/ДОПК/ - обжалване на ревизионен акт/РА/ пред съда.

Производството е образувано по жалба на С. Р. С., ЕГН [ЕГН], с [фирма] и адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх. Г ет. 2, ап 26, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221518001510-091-001 от 14.04.2020г., издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията, и А. К. К. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение №1037/02.07.2020г. на Директор Дирекция "Обжалване и данъчно - осигурителна практика" [населено място] при ЦУ на НАП.С Ревизионният акт са установени допълнително задължения по ЗДДФЛ на С. Р. С., както следва - Данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2016 г. в размер на 6 087,07 лв. главница и 1815,60 лв. лихва.

В жалбата се твърди, че обжалваният ревизионният акт е издаден в нарушение на процесуалния /ДОПК/ и материалния данъчен закон /ЗДДФЛ/. Твърди се, че не са налице предпоставките за извършване на ревизията по особения ред на чл. 122 от ДОПК, в т. ч. че установените в ревизионното производство превишения не са явни и съществени, с оглед на което не е налице облагаем доход по чл. 123, ал. 1 от ДОПК, който да подлежи на данъчно третиране съобразно чл. 122, ал. 2 от ДОПК. Що се отнася до приетото обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК намират, че в

случая от приходните органи не са констатирани недекларирани приходи/доходи. Моли за отмяна на РА.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, се представляват от адв. Л., редовно упълномощена. Поддържа жалбата, сочи доказателства. Претендира разноски за държавна такса.

Ответникът по оспорването - директорът на Дирекция "ОДОП"-С., чрез процесуалния си представител юрк.М. изразява становище за неоснователност на жалбата, поради недоказаност. Счита, че в хода на съдебното производство не са оборени констатациите на РА. Претендира присъждането на разноски за юрисконсултско възнаграждение по делото, определено съобразно материалния интерес.

При преценка на допустимостта на производството настоящият състав на съда констатира, че жалбата е подадена от лице с надлежна процесуална легитимация и интерес от оспорването. Същата отговаря на изискванията на чл. 149 от ДОПК. Жалбата е депозирана в рамките на преклузивния срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Потвърдителното Решение на ДОДОП е връчено по електронната поща, като потвърждението за това е от дата 06.07.2020г., видно от разпечатката на л. 14.

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от ревизираното лице до компетентния съд, след изчерпване на процедурата по административно оспорване на РА.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221518001510-020-001 от 14.03.2018г., връчена по електронен път на 23.03.2018г., е възложено извършването на ревизия на С. Р. С. за определяне на задълженията по ЗДДФЛ за период от 01.01.2012 г. до 31.12.2016 г. Съгласно чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията, който изтича на 23.06.2018г. На основание чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК срокът за извършване на ревизията е продължен до 23.08.2018 г. със Заповед №Р-22221518001510-020-002 от 21.06.2018 г. Със Заповед №Р-22221518001510-023-001/21.08.2018г. на основание чл. 34, ал. 1, т. 2 от ДОПК, ревизионното производство е спряно, и съответно възобновено със Заповед №Р-22221518001510-143-001/05.11.2018г. Спирането на ревизионното производство е във връзка с извършваната ревизия на Д. Т. – съпруг на С. Р. С. за периода 2012г.–2015г. На 05.11.2018г. със Заповед №Р-22221518001510-020-003 е разширен обхватът на ревизията, като е включен годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за 2012 г. Със Заповеди №Р-22221518001510-023-002/06.11.2018г. и №Р-22221518001510-023-003/04.07.2019 г. на основание чл. 34, ал. 1, т. 2 от ДОПК, ревизионното производство отново е спирано, и съответно възобновявано със Заповеди №Р-22221518001510-143-002/04.07.2019г. и №Р-22221518001510-143-003/02.01.2020 г. Спирането е във връзка с обжалването на РА на Д. Т. пред АССГ.Г. заповеди са издадени от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., определена да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и чл. 119, ал. 2 от ДОПК със Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221518001510-092-001 от 22.01.2020 г., връчен на лицето на 22.01.2020 г. Срещу констатациите на РД е подадено възражение с вх. №2695/05.02.2020 г. Възражението е обсъдено в мотивите на РА, като същото е прието за неоснователно. Към възражението са приложени и нови доказателства,

изразяващи се в копие от Нотариален акт за продажба на недвижим имот №59 от 2004 г. и копия от трудови книжки.Ревизията приключва с РА №Р-22221518001510-091-001/14.04.2020 г., издаден на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и А. К. К., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С.–ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 15.04.2020г.Като резултат от проведеното ревизионно производство, с оспорения РА са определени задължения за данък по чл. 48 от ЗДДФЛ в размер на 6 009,00 лв. и следващите се лихви за просрочие в размер на 1 815,60 лв. Допълнително установените задължения произтичат от констатираното несъответствие между стойността на имуществото на задълженото лице и направените от него разходи и декларациите/получени доходи за 2016 г.

В хода на ревизията с цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за определяне данъчните задължения на ревизираното лице са извършени редица процесуални действия, които са подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА, по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3 от ДОПК, на С. Р. С. са връчени осем Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/, с които е изискана информацията относно имуществото на лицето, направените разходи и декларациите/получени доходи, както и са изискани копия от банкови извлечения по всички притежавани през периода от лицето банкови сметки. От задълженото лице са изискани и извлечения от счетоводни сметки за [фирма] /заличен търговец/, както и доказателства относно внасяни или теглени парични средства от дружеството. В отговор на същите от жалбоподателката са представени документи и писмени обяснения, подробно описани в констативната част на РД.На основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК са изпратени искания за представяне на документи, данни, сведения, книжа до действащите мобилни оператори / [фирма], [фирма] и [фирма]/ и до доставчиците на комунални услуги / [фирма], [фирма] и [фирма]/ и са получени отговори с писма описани в РД. Изпратени са също така искания до търговски банки, относно открити на името на ревизираното лице сметки, закупени/продадени ДЦК, ползвани банкови сейфове, отпуснати кредити и получавани/изпращани парични преводи през системата W. U. за ревизираните данъчни периоди.

Изготвени са и искания за представяне на документи и писмени обяснения и до следните лица:

- ИПДПОТЛ №Р-22221518001510-041-039/14.08.2018 г. до М. В. П., относно предоставяни на С. Р. С. парични средства през ревизираните данъчни периоди под формата на дарения, заеми, финансова помощ или други. От майката на ревизираното лице са изискани и доказателства, удостоверяващи произхода на предоставените парични средства. В отговор са представени документи и писмени обяснения с вх. №КПД-4950 от 24.08.2018 г. М. П. декларира, че през годините е дарила на дъщеря си 80000,00 лв., като произхода на същите е от спестявания, доходи от наем и продажби на недвижими имоти – земи в област В. и апартамент, находящ се в [населено място], [улица]. В подкрепа на изложеното са приложени копия от нотариални актове, извлечения от банкови сметки и декларации за дарение.

- ИПДПОТЛ №Р-22221518001510-041-040/02.01.2020 г. до [фирма] с ЕИК[ЕИК],

относно изплащаните през ревизираните периоди възнаграждения /в това число дивиденди/ на С. Р. С. и доказателствата, удостоверяващи тяхното предаване /договори, банкови извлечения, протоколи от Общо събрание, справки за начисления данък, оборотни ведомости и други/. Изискана е и информация за това правило ли е лицето парични вноски в дружеството през ревизираните данъчни периоди. В отговор на 10.01.2020г. от дружеството са представени документи и писмени обяснения. Видно от последните през ревизираните данъчни периоди не са изплащания възнаграждения или дивиденди на С. С., нито пък лицето е предоставяло парични средства на дружеството.

- ИПДПОТЛ №Р-22221518001510-041-035/11.04.2018 г. до СТОЛИЧНА ОБЩИНА относно получаване на информация за всички деклариращи недвижими имоти и МПС от лицето за проверяваните периоди, както и информация за заплатените местни данъци и такси от С. С. за периода 2012 г. – 2016 г. Видно от получения отговор лицето притежава недвижими имоти в район Студентски и район С., подробно описани в констативната част на РД на стр. 6-7. Констатирано е също, че за ревизираните данъчни е декларирано едно МПС, марка БМВ от [фирма], като същото е придобито на 28.02.2013 г.

Изготвени са и искания за извършване на действия от други контролни органи /СДВР/, относно установяване на пътувания от страна на лицето в чужбина, както и такива относно регистрирани МПС на името на С. С.. Видно от получените отговори през периода 2012г. – 2016 г. са регистрирани 7 броя преминавания през ГКПП за лицето С. С., като същите са подробно описани в РД. Относно притежаваните от лицето МПС е констатирано, че за ревизираните периоди няма регистрирани такива.

В хода на ревизионното производство са прегледани и първичните счетоводни регистри и документи на [фирма], удостоверение с Протокол №1528562/14.01.2020 г. Анализирани са подробно и източниците на доходи на жалбоподателката, като е извършена съпоставка на имуществото и доходите на физическото лице.

Извършена е и проверка в информационния масив на НАП, относно извършени от С. Р. С. покупки от регистрирани по ЗДДС лица. Направена е и справка в Интегралната информационна система за кадастър и имотен регистър /И./ за извършени от лицето сделки с недвижими имоти, при която е установено че ревизираното лице има изповядани сделки през периода.

Установено е, че жалбоподателката е местно физическо лице и на основание чл. 1, във връзка с чл. 8, ал. 1 от ЗДДФЛ е данъчно задължено лице за доходи, произтичащи от източници в България и чужбина. За периода 2012г.–2015 г. С. Р. С. е била омъжена за Д. Т. /с Решение №240/15.07.2015 г. на ВКС е прекратен бракът между лицата/, като съгласно дадените от жалбоподателката писмени обяснения двамата са във фактическа раздяла от месец април 2012 г.

През ревизираните периоди лицето не е получавало доходи от трудови правоотношения и извънтрудови правоотношения, с изключение на 1 632,97 лв. през 2012 г., изплатени на С. С. от [фирма] и 4438,40 лв. през 2016 г., изплатени от КНИГОИЗДАТЕЛСКА КЪЩА „ТРУД“ и „168 ЧАСА“. Съгласно представените от жалбоподателката писмени обяснения доходите ѝ през периода са свързани с получавани от [фирма] суми в качеството ѝ на собственик на едноличния търговец, както и дарения, получени от майка ѝ – М. П. в общ размер от 80000,00 лв. Лицето е декларирано още, че през годините е финансирало дейността на [фирма] с лични средства, отразени по сметка 493 на търговеца, част от които са възстановени на С. С.

през ревизираните данъчни периоди.

В тази връзка органите по приходите са анализирали движението по дебита и кредита на сметка 493 „Разчети със собственика“ на оборотната ведомост на [фирма]. Констатирано е, че за периода жалбоподателката е получила парични преводи по банков и касов път в общ размер на 84800,00 лв. Същите по години са, както следва:

- за 2012 г. – в размер на 14000,00 лв. по банков път и 2 500,00 лв. в брой;
- за 2013 г. – в размер на 28800,00 лв. по банков път и 1 500,00 лв. в брой;
- за 2014 г. – в размер на 22000,00 лв. по банков път;
- за 2015 г. – в размер на 16000,00 лв. по банков път.

Едновременно с това е констатирано, че през 2015 г. С. С. е изтеглила от сметките и касата на едноличния търговец и суми в общ размер на 84_892,87 лв. По отношение на така описаната сума ревизираното лице е дало писмени обяснения, в които е посочило, че през 2006 г. и 2008 г. [фирма] е закупило два недвижими имота, за което са сключени и договори за кредит с БАНКА ДСК. Договорът за заем от 2006 г. в размер на 46 000,00 лв. не е осчетоводен, а извършваните плащания по него са правени от С. С., след получаване на паричните средства по банков път от търговеца. Това е и причината кредитите да са осчетоводени по кредита на сметка 493. През 2015 г. имотите са продадени, а остатъкът по договорите за кредит са погасени – съответно 88200,00 лв. на 23.02.2015 г. и 18404,36 лв. на 15.04.2015 г., като двете суми са платени от [фирма] към личната сметка на ревизираното лице, след което са преведени към банката.

Като са обсъдили така събраните доказателства и са направили анализ на представените банкови извлечения от лицето, са приели, че установените тегления в брой в периода и прехвърлени по банков път от сметките на [фирма] през 2015 г. представляват крайно салдо в брой за годината и начално салдо за следващата. Така ревизиращите са определили размер на разполагаемите парични средства в брой в началото и в края на всеки един от ревизираните периоди, както следва:

- към 01.01.2012 г. в размер на 5000,00 лв. /тъй като от лицето не са представени данни за притежавани такива е прието за житейски оправдано наличието на процесната сума в началото на периода/ и към 31.12.2012 г. разполагаема сума в размер на 0,00 лв.
- към 01.01.2013 г. в размер на 0,00 лв. и към 31.12.2013 г. разполагаема сума в размер на 0,00 лв.
- към 01.01.2014 г. в размер на 0,00 лв. и към 31.12.2014 г. разполагаема сума в размер на 0,00 лв.
- към 01.01.2015 г. в размер на 0,00 лв. и към 31.12.2015 г. разполагаема сума в размер на 112062,07 лв.
- към 01.01.2016 г. в размер на 112062,07 лв. и към 31.12.2016 г. разполагаема сума в размер на 0,00 лв.

Органите по приходите са извършили и съпоставка на направените от лицето разходи през ревизираните данъчни периоди с така описаните по горе доходи. За 2012 г., 2013 г., 2014 г. и 2015 г. не е констатиран недостиг на парични средства.

През 2016г. обаче, след анализ на движението на парични средства по банковите сметки на лицето е установено, че на 05.02.2016 г. С. С. е внесла в сметката си в [фирма], с IBAN [банкова сметка], сумата в размер на 172 152,16 лв. От същата сума ревизиращите са приели, че 112 062,07 лв. представляват наличните към 01.01.2016 г. парични средства в брой на лицето, а остатъкът от 60 090,09 лв. е определен като

доход с неустановен произход от други източници.

При така установената фактическа обстановка органите по приходите са направили извод, че са налице обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК - укрита приходи или доходи за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2016г. В тази връзка и на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК е изготвено Уведомление с изх. №Р-22221518001510-113-002 от 02.01.2020 г., връчено по електронен път на С. Р. С. на 02.01.2020 г. С връченото уведомление е определен 14-дневен срок за ангажиране на документи и вземане на становище. Изискано е и представяне на декларация по реда на чл. 124, ал. 3 от ДОПК, относно данни за имуществото, вида и размера на направените разходи, източници на доходи и участия в управителни и надзорни органи на юридически лица.

В отговор от задълженото лице са представени единствено писмени обяснения, в които е посочено, че декларация по реда на чл. 124, ал. 3 от ДОПК е приложена към ИПДПОЗЛ от 28.03.2018 г.

Предвид гореизложеното, органите по приходите не са установили основания за отпадане на обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК и данъчната основа за облагане с данък по чл. 48 от ЗДДФЛ за 2016 г. е определена по реда на чл. 122 от ДОПК. При определянето ѝ са взети предвид относимите към ревизираното лице обстоятелства, както следва: платени данъци, мита, такси, вноски и други публични вземания; движението и остатъците по банкови сметки; официални документи и документи с достоверни данни; brutните доходи; обичайният размер на разходите за живот, издръжка, обучение и лечение, както и на транспортните, дневните и квартирните разходи при пътувания в страната и чужбина /чл. 122, ал. 2, т. 2, т. 3, т. 4, т. 8 и т. 14 от ДОПК/.

Извършена е преценка и систематизиране на всички данни за придобити доходи и имущество и извършени разходи от ревизираното лице за периода, като за целта на ревизията е изготвена справка за движението на разполагаемите средства в брой на ревизираното лице. Извършена е съпоставка между получените приходи и извършените разходи. При така изложената фактическа обстановка и съгласно изготвената справка за движението на разполагаемите средства в брой на физическото лице за 2016г. са установени укрита приходи в размер на 60 090,09 лв. и с РД е извършено предложение за установяване на задължения за данък по чл. 48 от ЗДДФЛ за 2016 г. в размер на 6009,00 лв., ведно с начислените лихви общо в размер на 1685,52 лв.

От страна на С. С. е подадено възражение срещу така направените констатации в РД, като са изложени твърдения, че процесната сума, неправилно определена от органите по приходите като укрита доходи, представлява спестена от лицето към 31.12.2011 г. сума с произход от продажбата на недвижим имот през 2004 година. В подкрепа на изложеното жалбоподателката прилага копие от Нотариален акт за продажба на недвижим имот №59 от 03.09.2004 г., съгласно който Р. С. П. действащ лично за себе си и като пълномощник на съпругата си М. В. П., и С. Р. Т. продават на А. Б. и К. Б. своя собствен имот, а именно апартамент №31, находящ се в [населено място], район „Л.“, [улица] за сумата от 52 000,00 евро. Видно от акта от същата сума 37 500,00 евро са получени от С. С. В тази връзка задълженото лице счита, че сумата, равняваща се на 73 334,00 лв. следва да бъде приета от ревизиращите като разполагаема сума към 01.01.2012 г.

Органите по приходите са обсъдили в РА така описаните възражения, като са приели, че същите са неоснователни. От ревизиращите е посочено, че разполагаемият размер

на средства в брой към 01.01.2012 г. за лицето е определен служебно, след като от С. С. не са дадени обяснения и не са приложени доказателства за наличието на конкретна сума. Също така са изложени аргументи, че е извършена проверка в информационния масив на НАП относно получените от жалбоподателката доходи и извършените разходи за периода 2007 г. – 2011 г. Констатирано е, че са налице данни за доходи от трудови и извънтрудови правоотношения в общ размер на 45 560,00 лв., като в същото време са налице данни за направени от С. С. разходи в общ размер на 155 325,32 лв. Отделно от това органите по приходите са посочили, че към 01.01.2012 г., съгласно приложената от [фирма] оборотна ведомост, едноличният търговец дължи на задълженото лице 242 681,86 лв. /сметка 493 „Разчети със собствениците“ е с кредитно салдо в размер на 242 681,86 лв./Предвид гореизложеното ревизиращите са приели, че твърденията на лицето по отношение на наличните парични средства към 01.01.2012 г. не са подкрепени с годни доказателства, още повече, че не са налице данни къде и как е съхранявана сумата.

На основание на констатациите в РД и приложените към него доказателства компетентните органи по приходите са издали обжалвания Ревизионен акт /РА/ №Р-22221518001510-091-001 от 14.04.2020 г. с който са за данъчен период 2016 г. са установени допълнителни задължения по **Закона за данъците върху доходите на физическите лица** /ЗДДФЛ/ в размер на 6 009,00 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 1 815,60 лв.на жалбоподателката.Същият е обжалван,като Решение № 1037/02.07.2020г. директорът на Дирекция ОДОП – С. е потвърдил обжалвания РА.

В срока по чл. 156, ал. 5 от ДОПК е обжалван по съдебен ред потвърденият ревизионен акт.

По искане на адв. Л. са допуснати до разпит при условията на довеждане двама свидетели.

С определението за насрочване на делото от 06.10.2020г., съдът е разпределил доказателствената тежест между страните. На оспорвания е указано на основание чл. 171, ал. 4 от АПК, вр. чл. 154, ал. 2 от ГПК, във вр. § 2 от ДР на ДОПК и чл. 124, ал. 2 от ДОПК, че в негова доказателствена тежест е да опровергае фактическите констатации в РА.

В хода на съдебното производство е разпитан,като свидетел Р. П., баща на С. С..Според свидетелят имали жилище в [населено място],идеална част от което дарили със съпругата му на дъщеря им С. С..Впоследствие имали добри условия и продали жилището,като продажбата станала през 2004г.Същия твърди,че парите, които получили – част от тях бяха били за него и съпругата му,а по-голямата част – за дъщеря му.Парите от продажбата били приведени по банков път,тъй като купувачите били чужденци.След сделката свидетелят твърди,че изтеглили парите от банката,които останали при тях включително и парите на дъщеря им.Спомня си, че през м.февруари 2016г. предал на жалбоподателката сумата от 30000 евро, които били от продажбата на въпросният апартамент.

Съдът не кредитира показанията на свидетелят с оглед изключително близката родствена връзка между него и жалбоподателката и защото намира показанията за необективни, непоследователни и некореспондиращи със събраните писмени доказателства.

Относно показанията на свидетелят С. съдът ги кредитира. От неговите показания се установява единствено, че РЛ е посетило дома на родителите си през м февруари 2016г. и му е била предадена парична сума от 30000 евро, която била внесена по банкова сметка на жалбоподателката, но от неговите показания не може да се установи произхода на въпросните средства.

При така установената фактическа обстановка, съдът прие следното:
Приложим процесуален закон при издаване и обжалване на РА по административен и съдебен ред е Данъчно-осигурителен процесуален кодекс /обн. ДВ бр. 105 от 29.12.2005 г., в сила 01.01.2006г. / с последващи изменения и допълнения. Субсидиарно, на основание § 2 от ДР на ДОПК са приложими съответно АПК и ГПК.

Приложим материален закон относно облагането с преки данъци на доходите на физически лица е ЗАКОН за данъците върху доходите на физическите лица /обн. ДВ бр. 95 от 24.11.2006 г., в сила от 1.01.2007 г. / с последващи изменения и допълнения, като към определената годишна данъчна основа се прилага данъчна ставка в размер на 10%, съгласно чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ, в приложимата редакция.

В настоящото производство съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

След служебно извършена проверка съдът установи, че обжалваният ревизионен акт е валиден административен акт, издаден след провеждане на ревизия, възложена от надлежно оправомощен административен орган. ЗВР и посл. изменения в същите са издадени от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия и отговарят на изискванията на чл. 113 от ДОПК.

РА е издаден от компетентните органи – възложителят на ревизията и ръководителят на същата, и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията. Спазени са сроковете за извършване на ревизията и издаване на РД по чл. 114, ал. 2 и чл. 117, ал. 1 от ДОПК. РА съдържа всички реквизити, предвидени в чл. 120 от ДОПК, вкл. подписи на издателите му, поради което не страда от пороци във формата. Ревизионният акт съдържа изложение на фактическите и правните основания за постановяването му, т. е. мотиви. Обсъдено е подаденото възражение срещу РД.

С факта на посочване на органа по приходите в издадената от директора заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК определеният орган по приходите придобива освен материална /по силата на закона/ и персонална компетентност да издава заповеди за възлагане на ревизии за всички данъчни субекти, спрямо които териториалната дирекция е компетентна, така както е прието и с ТР № 5/22.06.2015 г., постановено по тълк. дело № 4/2014 г. на ОСС на ВАС.

Обжалваният ревизионен акт е издаден от оправомощени органи, в съответствие с разпоредбата на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в редакция, действаща при постановяването му, предвид отмяната и на препращата норма на чл. 118, ал. 2 от ДОПК с ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.

РА е издаден от компетентните органи – възложителят на ревизията и ръководителят на същата, като е подписан и от двамата с квалифицирани електронни подписи, обстоятелство, което се установява от доказателствата по делото.

Предвид изложеното и доколкото РА съдържа всички реквизити по чл. 120 от ДОПК, включително подписи на издателите му, същият не страда от пороци, засягащи неговата формална законосъобразност и такива, компрометиращи компетентността на издателите му.

В заключение, съдът прие, че оспореният РА е издаден от компетентни по материя, време, място и степен органи по приходите, в изискуемата от ДОПК форма по чл. 120 от ДОПК.

Съдът не намира да са допуснати съществени нарушения на ревизионните правила, в това число на принципите и разпоредбите относно доказването, вкл. събирането и преценката на доказателствените средства, както и такива гарантиращи правото на защита на РЛ или затрудняващи съдебния контрол. В хода на ревизионното производство приходната администрация е предприела разписани от закона процесуални действия и е събрала годни, допустими и относими доказателства, необходими за определяне на основата за облагане с данъци по особения ред на чл. 122 от ДОПК на задълженото лице. На РЛ е връчено Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК че основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода 01.01.2016г. до 31.12.2016 г.

Фактическите основания за установяване на процесните задължения се съдържа в ревизионния доклад, който е неразделна част от РА /чл. 120, ал. 2 от ДОПК/, а съгласно константната съдебна практика мотивите на РД, когато са възприети от компетентните органи, се явяват и такива на приключващия ревизията акт.

След преценка на констатациите в обжалвания ревизионен акт /и РД/, становищата на страните и представените по делото доказателства, съдът приема за установено следното по отношение на материалната законосъобразност на обжалвания РА:

За да определят посочените в РА задължения органите по приходите са направили съпоставка, представена в табличен вид в РД, между имуществото на жалбоподателя и направените от него разходи от една страна и неговите доходи и източници на финансиране от друга страна, като в резултат на това е установено, че имуществото и направените разходи надвишават получените доходи и финансираната за 2016г. Определени са превишения както следва: за 2016г. – 60090.09лв. Превишенията са квалифицирани от ревизиращите органи като доходи с неустановен произход, които са формирали данъчна основа за облагане, предвид разпоредбата на чл. 123, ал. 1 от ДОПК. В резултат на това са установени допълнителни задължения за данък върху доходите на физически лица - свободни професии, граждански договори и др. /данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ/, както следва: за 2016 г. – 6009. 00 лв. и лихви в размер на 1815. 60 лв.

В хода на административното обжалване, директорът на ДОДОП е приел, че констатациите на органите по приходите са правилни и законосъобразни, направени при пълно изследване на относимите към ревизираното лице факти и обстоятелства. Като събраните и приобщени по надлежния ред доказателства подкрепят фактическите и правни изводи за наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК за ревизираните периоди.

Настоящият състав на съда споделя тези фактически и правни изводи, поради следните съображения:

От органите по приходите е направена съпоставка, представена в табличен вид в РД (т. нар. паричен поток), между имуществото на жалбоподателката и направените от нея разходи от една страна и нейните доходи и източници на финансиране от друга

страна, като е отчетено началното и крайното салдо за всеки период, доказаните постъпления и разходи в брой и по банкови сметки. От сбора на началните салда и доходите по години са извадени разходите и крайните салда и така са направени годишни парични потоци на физическото лице. В резултат на тази съпоставка е установено, че имуществото и направените разходи надвишават получените доходи и финансираня за 2016 г.

При извършената съпоставка са взети предвид установените налични парични средства (в брой и по банкови сметки) в началото и в края на всеки от ревизираните периоди, установените доходи и разходи на лицето. При формиране на паричните потоци от страна на органите по приходите, са приели, че М. П. и Р. П. за периода от 2012г.-2015г. са могли да представят на жалбоподателката сумата от 80000 лв., която сума е включена в приходната част.

Основно РЛ оспорва отказът на ревизиращите органи да признаят като приход сумите, които са посочени като такъв приход във връзка с представени на задълженото лице 30000 евро от родителите и по повод продажба на апартамент 2004г. Сумата от продажбата на апартамента в Л. през 2004 г. в размер на 37 500,00 евро е преведена на лицето по банков път. В тази връзка нито в хода на ревизионното производство, нито с жалбата до настоящата инстанция са ангажирани доказателства от С. С., че същата сума е изтеглена от банковата ѝ сметка и е предадена на родителите и да е съхраняват. Предвид така изложените съображения, настоящата инстанция намира, че твърденият от жалбоподателката положителен факт за получаване на суми от неините родители в размер на 30000 евро не се установява от събраните доказателства. Предвид това правилно органите по приходите са приели, че същите не следва да участват в баланса на разполагаемите парични средства на Св.С. , поради което са приели, че 112 062,07 лв. представляват наличните към 01.01.2016г. парични средства в брой на лицето, а остатъкът от 60 090,09 лв. е определен като доход с неустановен произход от други източници.

Не са спорни като основание и размер останалите доходи и разходи на Св.С. , възприети от ревизията, а други доходи и разходи не се сочат и не се доказват в хода на съдебното производство, поради което съдът възприема установените такива с РА.

При така изложеното, съдът намира, че в случая правилно ревизията е проведена по реда на чл. 122 от ДОПК, тъй като от събраните по делото доказателства безспорно се установи, че доходите на жалбоподателя не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период, тъй като обективно не покриват придобитите му имуществени права (натрупани парични средства за периода, предоставените в заем средства, и др.) и разходите, направени през този период, при което е налице хипотезата на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК.

Законосъобразно при това за определяне на облагаемия доход е приложена презумпцията на чл. 123, ал. 1, т. 2 от ДОПК, според която в случаите по чл. 122, ал. 1 при определяне на основата по реда на чл. 122, ал. 2 се смята до доказване на противното, че е налице подлежащ на облагане с данъци доход, когато направените разходи от лицето и от свързаните с него лица по § 1, т. 3, буква "а" от допълнителните разпоредби явно и съществено превишават размера на декларираните получени средства.

Особения ред за облагане, предвиден в чл. 122 от ДОПК, е приложим във всеки случай, когато данъчната основа не може да бъде определена по реда на материалния данъчен закон. В правомощията на органа по приходите е да прецени, въз основа на обоснован анализ на събраните доказателства, че прилагането на специалния ред за извършване на ревизията би бил по ефективен, какъвто именно е настоящия случай. Преминването към ревизия по особения ред е свързано с разписана в закона процедура по уведомяване, която в случая, както беше посочено по-горе в решението, е спазена от ревизиращите органи, като по този начин са гарантирани правата на лицето.

Предвид изложеното, РА се явява обоснован и законосъобразен, а жалбата се явява недоказана и неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" – [населено място], на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, следва да се заплатят разноски за юрисконсултско възнаграждение, поискано в последното съдебно заседание, в размер на 721,23 лв. съгласно защитения материален интерес.

Воден от горното, на основание чл. 160, ал. 1, предложение последно от ДОПК и чл. 161, ал. 1, от ДОПК,34 състав АССГ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Р. С.,[ЕГН], адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх. Г, ет. 2, ап. 26, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221518001510-091-001 от 14.04.2020 г., издаден от С. Т. К. – орган,възложил ревизията, и А. К. К. - ръководител на ревизията,потвърден с Решение №1037/02.07.2020г. на Директор Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" -С. при ЦУ на НАП с които са установени допълнително задължения по ЗДДФЛ на С. Р. С.,както следва - Данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2016 г. в размер на 6 087,07 лв. главница и 1815,60 лв. лихва.

ОСЪЖДА С. Р. С.,[ЕГН] да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С. при ЦУ на НАП разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 721,23 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд с касационна жалба в четиринадесет дневен срок.

съдия :